

lar cin ve hortlak korkularının yersiz olduğunu söylemelerine karşın yine de bu korkuyu duymaktan vazgeçmiyorlardı. Ayrıca ufolardan korkan çocuklar da çit tı karşımıza. Bu da medyanın bu korkuları yaratma ve pompalamadaki becerisini ortaya koymakta. Çocukların en önemli korkuları yalnız kalma, terk edilme, ölüm üzerine yoğunlaşıyordu. Arkadaşları tarafından sevilmemek ve bu nedenle kendilerini itilmiş hissetmek istemiyorlardı. Arkadaşlarınca bir değer olarak algılanmak, onlar için çok önemliydi. Ailelerinden ve yetişkinlerden beklentileri ise anlaşılacak ve adam yerine konmaktı. Onlara kendi korkularını anlattıklarında dinlenmek ve önemsenmek istiyorlardı.

Alaaddin'in lambasını bulan bir çocuğun o lambadan dileklerini anlatan bir öykünün ardından çocukların yazdıkları onların fantezi dünyalarının nasıl güçlü olduğunu ortaya koyuyor:

*Sihirli gücüm olsaydı güle güle ölürdüm. Ben hep sihirli güçlerin masallarda olduğunu sanırdım. Oysa hayallere daldın mı o kadar güzel olurdu ki. Herkese yardım ederdim. Hastaneler açardım, herkesi zengin yapardım, ulaşımı kolaylaştırdım, köylerin bakkallarını zenginleştirirdim, güneşin daha fazla ısıtmasını sağlardım. Hava kirliliğini önlerdim. Yıldızları parlatıp, ayın tozunu alırdım. Bir şey daha söyleyeyim, bunları her şeyin güzel olması için yapardım diyor bir öğrenci. Bir başkası:*

*Fakirlere yardım ederim. Depremzedelere çadır gönderirim. Onlara yiyecek ve giysi gönderirim. Onlara ev veririm. Oyuncak yaparım. Sihirli değneğim ile bilgisayar yapmak isterim. Bizim sınıfta kırık bir cam var. Sihirli gücüm olsa o pencereyi yaparım. Bizim sınıftaki kapı hiç kapanmıyor onu yaparım. Sihirli gücüm olsa kötü kötü okulları temizlerim. Bütün hasta insanları iyileştiririm. Kırık her şeyi yapıştırırım. diyor.*

208

Çocuğunun geleceğiyle ilgili kaygıları bir dostuna anlatan babanın öyküsü okunduktan sonra baba nedir diye sordüğümüzde bir erkek öğrenci şöyle demişti:

Baba sevgidir, sıcaklıktır, güvendir, özlenendir. Bunları söyleyen ilköğretim döneminde yaşayan bir çocuktan ve bu sözleri beni şaşırtmıştı. Baba oğul çatışmasını yaşamıyordu. Bunun nedeni özlenendir de saklıydı. Çocuk babasını anlatırken onun beş yıldır İngiltere'de işçi olarak çalıştığını söylemişti. Amcasının yanında kalıyordu ve babasının onun dokunabileceği uzaklıkta olmasını istiyordu. Bir kız öğrenci ise babayı şöyle anlattı:

*Baba resimdir. Eve geldiğimde dertleştığım, kimi zaman şakalaştığım, espriler yaptığım ve beni anlayan bir resim.*

EĞİTİM